Ч. 25. Четвер 17 (4) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ситуация. — Парляментарне положенє. — З Угорщини.

„Vaterland“ доносить, що в політичних кругах говорять про заяву Цїсаря на послїдній авдиенциї президента кабінету бар. Бінерта в справі реконструкциї кабінету. — Монарх — пише „Vaterland“ — рішучо противний безнастанним змінам в кабінетї і бажає більшої постійности в правительстві. Заспокоєнем бажань сторонництв що до мінїстерских посад не поправили ся відносини в парляментї, противно погіршили ся значно, між тим як при деякій постійности правительства сторонництва могли би прийти до пересьвідченя, що їх чим раз більші жаданя до мінїстерских посад не будуть мати виглядів на здійсненє. — Яко певну річ — каже дальше „Vaterland“ — можна уважати, що до реконструкциї кабінету перед відкритєм парляменту т. є. перед 24 с. м. не прийде.

Кореспонденция „Austria“ містить комунїкат сторонництва християньско-суспільного, котрий перечить вісти, немов би то сторонництво не гадало прилучити ся до правительственної більшости і обертало ся просто против особи бар. Бінерта. Сторонництво християньско-суспільне хоче мати вільну руку що до своїх постанов і очевидно жадає рівного голосу в справах нїмецких.

Засїданя палати послів розпічнуть ся дня 24 лютого. Про проґраму робіт палати в сїй сесиї приносить віденьска „Poln. Korresp.“ на основі інформаций від одного члена президиї палати отсї дати:

Перше прийде під наради предложенє в справі континґенту рекрута. Перше читанє того предложеня дасть імовірно — як звичайно — нагоду до полїтичної дебати. Потім перейде палата до нарад над податковими предложенями і фінансовими законами та буджетом. Можливо, що перше читанє всїх тих законів буде переведене в одній дебатї, яка дасть другу нагоду до полїтичної дебати. З суспільно-полїтичних справ приходить як перша на порядок нарад справа закону против пияньства, котрий був на порядку вже перед Різдвом, однако не міг діждатись своєї черги в нарадах. В часї нарад над тим законом комісиї будуть радити над фінансовими законами. За той час буде вже готове справозданє про контингент рекрута. Що до реформи реґуляміну, то она прийде на чергу, аж коли переговори поміж партиями в тій справі доведуть до якогось позитивного результату.

Про партийно-полїтичний уклад в часї найблизшої парляментарної сесиї появила ся заява посла Шустершіца. Він каже між иншим: Бар. Бінерт — радо або й нерадо — мусить звернути ся до Славяньскої Унїї. Що до парляментарної дїяльности і реконструкциї кабінету нема сумніву, що Чехи і полудневі Славяни будуть іти разом. Одні не вступлять до парляментарної більшости без других. Зложенє здібної до працї більшости против Славяньскої Унїї неможливе. Навіть за цїну одного портфелю в теперішнім кабінетї Словінцї — як упевняє пос. Шустершіц — не згодять ся попирати сего кабінету.

Коли на чолї угорского мінїстерства станув ґр. Кін Гедерварі, приняли его немадярскі народности почуванями не дуже прихильними. Почуваня ті розвинулись в отверте недовірє, коли новий премієр в розмові з мадярскими журналїстами заявив, що буде старати ся в нових виборах зберегти мадярский стан посїданя. Згодом, коли его проба з угорским соймом не удала ся, розпочав ґр. Кін торкатись инших струн. Назначенем хорватского патріота на становище хорватского бана, уможливленєм нарад хорватского сойму, застановлених від 1907 року, приреченем прихильного

В найбільшім містї на сьвітї.

або

Льондон, его займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта. Шардта і др. зладив К. В.)

1.

Перші враженя.—Справдешнє велике місто.— Англїйский спосіб житя. — Всїлякі сцени з улицї. — Величина Льондону. — До кого належить Льондон. — Кілько Льондон споживає.

Хто перший раз загостив до Льондону, той ще не богато може розповісти про него; але про то величезне враженє, яке робить на него се найбільше місто на сьвітї, може й він щось сказати. Тож послухайте, якого я зазнав враженя, коли перший раз приїхав до Льондону.

Коли я перший раз заїхав до Льондону, здавало ся менї, що я попав ся в якусь вічність, котрій кінця не видко. Хоч менї й казали, що там десь за містом суть поля і сіножати і що туди можна зайти за годину, то менї то все-таки якось дивно видавало ся і я не хотів тим вірити, що менї так казали, бо то прецї й на мори говорить ся про землю, а доки еї не видко, то филї моря роблять все-таки сильнїйше враженє; саме слово „земля“ ще не потягає.

Коли зелїзниця занесла мене в се море домів, то я почув, як щось від мене відступило ся. Льондон здалека, ті мілїони людий на однім куснику землї, то житє і рух в сім містї нїби аж приголомшують, коли чоловік то все собі лиш уявляє. Але Льондон з близька зовсїм инший — то пригнобленє, тота якась обава і страх перед часом щезають, а чоловік чує ся тут відразу як у себе дома. Чоловік стоїть певно і кріпко на власних ногах, его не береся нїяка обава, видить, як кождий іде своєю дорогою, і що на лицях людий анї слїду якоїсь непевности, якоїсь блуканини, а тота величезна певність, яка тут оплановує цїле житє, переходить і на нас та робить і нас сильними та певними себе. Чоловікови робить ся якось весело і легко на души.

Мимо того, що я був у Відни в Монахові і Берлинї, то я аж тут пізнав, що значить справдешнє велике місто. У Відни і в Мілянї відчував я щось нїби такого як респект але зовсїм иншого рода. Там клонив ся я перед красою. Але в Берлинї не клонив ся я перед нїчим; мимо волї не відчував я там нїякого респекту. Де я лиш стрінув ся близше з берлиньским житєм, там оно мене відтручувало від себе. Коли там Фридрихівскою улицею іде якась дама, то ледви може охоронити ся від того, щоби мужчини не зглядали ся на неї, а мужчину знов міряють жіночі очи від голови до ніг. Але тут нїхто й не подивить ся на мене; я минаю свобідно і байдужно всїх, що переходять попри мене, та іду, куди менї потреба. Тут відчуваю велику черту в цїлім житю, під котрої впливом знаходить ся так само перший льорд як і послїдний жебрак. Вибалушувати на когось очи, оглядати ся за кимсь раз і другий, ба й двайцятий, лїзти комусь в очи і робити з себе якогось важного, як то есть в звичаю в Нїмеччинї, — того Анґлїєць не знає. Він журить ся другими аж тодї, коли они того зажадають від него. Анї слова за богато або за мало, а все-таки бувають Анґлїйцї далеко любійші як Нїмцї, що люблять богато говорити. Та й не видко тут також як у поодиноких людий так і в цьлім житю тої так званої чемности, котрою покриває ся нечемність. Униформи н. пр. видко й тут, але в униформах ходять люди, яких не можна собі инакше подумати. То жовнїри, свобідні, веселі наємники, котрих званєм бити ся на команду. Мучених і гноблених селян, горожан та всїляких учених не видко тут в униформах як в Нїмеччинї або й деинде і для того примус служби войскової видавав ся менї звідси лиш средством до руйнованя здорового житя.

Оногди по полудни стояв я на Гай Гоборн (Hig Hobborn — часть міста і улиця) більше як чверть години та ждав, аж зробить ся перерва між омнїбусами, дорожками, каритами і возами наборовими, що їхали чотирома рядами. Я міг би був перейти через улицю, як би був пішов за полїциянтом, котрий дав лиш тихцем знак і спинив вози з гори і з долини, щоби перепустити піхотинцїв. Але я хотів видїти, коли тоті безконечно довгі ряди

полагоджена хорватских домагань що-до урядової мови в зелізницях ґр. Кін Гедерварі поклав перші основи під угоду з Хорватами. Але не тілько з Хорватами навязує новий премієр трохи людянійші зносини. Румуньскому послови Міґалєви обіцяв він, що піддасть ревізиї розпорядженє колишного міністра просьвіти Апонія про науку религії в румуньскій мові. На жалобу богатох німецких громад південної Угорщини, котрі домагали ся застановленя веяких національних шикан, президент міністрів відповів, що прикаже місцевим властям як найдокладнійше виконувати закони для всіх горожан без уваги на їх рідну мову. Сербам заявив ґр. Кін, що у відповідну пору предложить королеви внесенє на аболіцию для всіх засуджених в загребскім процесі за державну зраду; і справді — доносять хорватскі ґазети — вже в найблизших днях має появитись королівский декрет в тій справі. Рівночасно обіцяв він Сербам, що звелить провірити жалоби що-до сербского церковного фонду. Взагалі можна сказати, що в Угорщині повіяло новим духом в політичних і національних відносинах.

Новинки.

Львів, дня 16 лютого 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував амануента в бібліотеці львівскої політехніки Урбана Варег-Масальского скриптором при тійже бібліотеці. — П. Управитель міністерства рільництва іменував в статі урядників лісно-технічних управи домен державних і фондових люстраторів лісів: Ферд. Полюшиньского і Ів. Шварца радниками лісництва. — Пан Намістник іменував практикантів концептових Намістництва: Людв. Смалявского, Чесл. Павликовского, дра Арт. Фридриха, дра Брон. Ржуховского, Вол. Коцкольняка і Сев. Куличковского, концпіпістами Намістництва.

— **З почти.** З днем 1 марта с. р. заводить ся в Дрогомишли яворівского повіта складницю почтову зі звичайним кругом діланя. Складниця ся буде сполучена з урядом почтовим в Грушеві за помочию тижднево 6-кратного пішого післанця.

— **„Краєвий Союз шкільний“.** Дня 9 с. м. відбули ся під проводом пос. Романчука, а відтак проф. Волод. Шухевича збори відпоручників наших шкільних і просьвітних товариств, на котрих ухвалено заснувати під повисшою назвою товариство, котрого задачею має бути розвій рідного шкільництва, основуванє і контроля приватних, народних і середних шкіл, веденє педаґоґічне, збиранє фондів і т. д. при помочи народних інституций. Веденє справ руского шкільництва віддано тіснійшому комітетови, до котрого вибрано: проф. дра Івана Брика, о. Омеляна Ваня, радн. Івана Ківедюка, проф. дра Осипа Макарушку, дра Володимира Охримовича і проф. дра Ів. Раковского.

— **Крадіж на почті.** В почтовім уряді в Живци вкрадено дня 7 с. м. вечером 10.000 К з порученого листу. Службу в тім відділі сповняли офіциял Роман Мжиґлоцкий і асистент Ст. Обажановский, а крім того було двох почтових возьних. Не був се грошевий лист, але звичайний порученний, що містив в собі 10 банкнотів 1000 коронових, наданий в Бельску до Н. Санча. Через те державний скарб поносить лише шкоду 50 К яко відшкодованє за щезненє звичайного порученого листу. На другий день в полудне арештовано в почтовім уряді офіцияла Мжиґлоцкого, хотяй почтовий персонал стає солідарно в его обороні. — Оногди арештовано також і асистента почтового Ст. Обажановского.

— **Пригода на зелізници.** Дирекция зелізниць державних подає до відомости: Дня 14 с. м., при в'їзді поїзду тягарового ч. 1286 около 8 години вечером до пристанку в Дорожеві межи стациями Добрівляни а Дубляни-Кранцберґ на шляху зелізниці Стрий-Хирів пукла вісь одного воза цистернового а в наслідок того віз той вискочив із шин. В наслідок тої пригоди настало опізненє поїздів особових ч. 1220 і 1229, але з персоналу службового ніхто не потерпів нічого.

— **Виділ** Тов. ім. сьв. Петра в Перемишли оголошує отсим конкурс на запомоги для убогих церков. Потребуючі церкви вносять прошеня написані місцевим сьвящеником і затверджені відпоручником деканальним, посредством Веч. Урядів деканальних до Виділу Тов. ім. сьв. Ап. Петра в Перемишли найпізнійше до 30 марта 1910 р. Примічає ся, що сума призначена в сім році на запомоги виносить 4.505 К 99 с. За Виділ Тов. о. Мриц, предсідатель, о. Василькевич, секр.

— **Знов шпіґуньска справа.** З Черновець доносять, що там арештовано канцеліста виділу краєвого, якогось Иосифа Б., котрий вже від довшого часу займав ся шпіґуньством в користь Росиї, его жінку і двох товаришів. Арештований був проводирем добре з орґанізованої ватаги шпіґунів, котра ділала в користь Росиї і за свої услуги діставав правильно грубу заплату. При ревізиї в его помешканю і в бюрі сконфіскувано обширну переписку з властями росийскими, з котрої показало ся, що тота ватага шпіґуньска робила Росиї велику прислугу і мала свої філії і в инших краях держави, з котрими вела також широку переписку. Канцеліст Б. стояв вже від довшого часу під тайним надзором поліциї а то длятого, що жив над стан і часто їздив до Новоселиці. Безпосередною причиною арештованя стало ся безіменне донесенє до черновецкої поліциї, що канцеліст Б. займає ся шпіґуньством і що кілька днів тому назад дістав з Росиї за свої услуги 2.000 рублів. — Як широко розкинена сіть росийских шпіґунів, можна зміркувати з того, що якраз тепер веде ся в Кракові процес против якогось Декерта і двох его товаришів, що недавно тому арештували росийских шпіґунів в Сокали і Тернополи і що росийскі шпіґуни увихали ся також і у Львові. — Арештований недавно за шпіґуньство у Відни артилерист Кречмар признав ся до вини і заявив, що в австрийскій державі є з орґанізована росийска конспирация, котрою управляє росийский ґенеральний штаб і видає порученя що до присланя ему документів. Кречмар признав ся, що хотів видати Росиї конструкцию нового моделю австрийских шрапнелів.

— **Дрібні вісти.** Читальня „Просьвіти“ на Замарстинові, котру засновано не давно а котра має тепер 105 членів, купила сими днями за 12.000 К дім при головнім гостинци. В домі сім буде містити ся крім читальні ще й захоронка для дітий і каса Райфайзена, яку мають там небавком оснувати. — Другим віцебурмістром міста Черновець вибрано оногди університетского возьного Румуна Войтка. — Бувший командант львівского корпуса, ґенеральний інспектор войска, польний маршалпоручник Фідлер занедужав тяжко на запаленє легких. — Льокаль інспекциї львівскої поліциї буде в марті с. р. перенесений на ул. Казимирівску до касарні поліциї, де буде мати догіднійше приміщенє. — В Римі помер в заведеню для божевільних Пассананте, виновник замаху на короля Гумберта 1887 р. — До помешканя техніка п. Генр. Баґіньского дібрав ся якийсь злодій ключем, що висів на одвірку і вкрав ему одінє вартости 100 К. — П. Ядв. Длушкевичева згубила золоту брошку з шафіром вартости 60 К. — В цирку Сарассатіго в Берлині кинув ся оногди лев на усмирителя, котрому однак завдяки его притомности і відвазі удало ся уратувати ся. Серед видців настав був страшенний переполох а якась дама дістала зі страху сильного атаку нервового. — У віденьскій опері, підчас представленя в суботу стрілив до себе ученик ґімназияльний Каміль Сокль і зранив ся смертельно. Причиною замаху було лихе сьвідоцтво. З тої самої причини застрілив ся у Відни ще й другий ученик, син якогось барона С.

— **Кепенікіяда в Коцюбинчиках.** З Гусятина доносять про подію в Коцюбиньчиках, котра нагадує ту комедию, яку відограв свого часу швець Фойґт в місті Кепеніку під Берлином. Справа представляє ся як слідує: Дня 9 с. м. приїхала до Коцюбинчик судова комі-

---

возів самі від себе прірвуть ся. Аж ось поможи тими всіма колесами виджу якусь даму, що їде на вельоципеді замкнена від сторони тротоарів двома рядами возів. Я би не відважив ся перетискати ся хоч би лиш малий кусень дороги поможи сими возами а она їде собі найспокійнійше в сьвіті. Таку відвагу і зручність треба подивляти.

Або знов инша сцена. На тротоарі стоїть ціла громада людий і споглядає чогось на землю. То якийсь маляр робить крейдою малюнки на камінних плитах. На кождій плиті видко якийсь образ, то образ Пречистої Діви, то якась дама на кони, то якийсь красвид, то знов чийсь портрет зпоміж публики і т. д. Якраз в хвили коли я надійшов, маляр суває ся на колїнах довкола і малює водоспад. А під кождим образом видко підпис: То все моє власне діло і хочу тим заробити собі чесно пару сотиків. Або знов і такий підпис: Я не жебрак, бо працюю тут перед вашими власними очима. Люди стають і дивлять ся на ті образи а хто може, дає артистови пару сотиків та каже при тім: „Ваші образи дуже красні“. А на лици артиста видко тоді таку радість, як у найпершого з найперших славних артистів, коли прочитає критику в якій поважній ґазеті. Але кілько нужди, кілько горя мусїв той перебути, що взяв ся до такого заробкованя! Коли о тім дальше думати, то чоловікови аж мороз іде по тілї.

А там на розі Сузмитеньскої улиці стоїть катаринка і виграває безнастанно. Двоє дївчат в капелюхах і жакетах взяли ся за руки і танцюють на асфальтованім тротоарі. На розї стоїть поліциян, але ему байдуже той публичний танець, підчас коли якийсь Італиянець в своїй питомій народній ноші, в ходаках на ногах і величезній крисани на голові промавляє чемно до переходячих, попри танцюючих і здоймаючи капелюх, наставляє его та відбирає вступ на представленє. Всї сьміють ся, а хто може платити, платить. Але хоч то вже вечер і діє ся на улици, нікому й на гадку не приходить, що се нарушенє спокою і затамованє свобідного руху. Але лишім сї перші враженя поки що на боцї а придивім ся самій величині Льондону і его положеню.

Столиця Анґлії і велико-британьскої держави займає кругло 120 анґл. квадр. миль а в ній жиє кругло 5,800.000 людий в 610.000 домах. Великий Льондон зі всїма своїми давними підгородями займає 688 квадратових миль а всіх людий в нїм тілько, кілько у нас в цілій Галичині — звиш 6 мілїонів. Коли взяти на увагу се число, то показує ся, що цілий Льондон зі всїма своїми підгородями має лиш о пів мілїона менше жителїв як три найбільші американьскі міста: Ню-Йорк, Чікаґо і Філядельфія. Таким числом жителїв не можуть повеличати ся анї Ірляндия анї Шкотия а з анґлїйских кольоній анї союзні держави Австралії анї Канада. До того ще Льондон і найбогатше місто зі всіх в старім сьвіті. Вартість обезпеченого майна обчисляють на кругло 935, оцїночну вартість 600.000 будинків і ґрунтів на 40 а їх вартість ужиткову на 50 мілїонів фунтів штерлїнґів або 120 мілїонів корон. Всї міста Анґлії, Ірляндиї і Шкотиї разом не представляють ще так великої вартости ґрунтів і майна як столиця. Річний приріст загального майна в будинках і т. д. обчисляють на 500.000 фунтів штерлїнґів. Але й вартість ґрунту не позістала однакова, лиш підскочила в послїдних роках дуже значно, бо загалом майже о два мілїони фунтів штерлїнґів.

Розуміє ся, що відповідно до того платять ся й помешканя. Хто би хотів мешкати навіть дуже скромно, не десь далеко на предмістях, але близше середини міста, мусить платити за скромне помешканє, зложене з кухнї і двох комнат, що найменше яких 2.400 корон річно. Але на тім ще не конець. Комірник, котрий хоче винаймити собі порядне помешканє мимо високого чиншу, за него мусить ще контрактово з обовязати ся, що буде мешкати що найменше три роки. Звичайно роблять контракт на пять і більше лїт.

(Дальше буде).

сия з Тернополя зложена з судиї, прокуратора, адвоката і інжиніра, щоби залагодити на місци провізориялний процес. По переведеню розправи суд признав, що селянка Н. виграла процес і ґрунт, о котрий процесувала ся, - належить до неї. Комісия зажадала заплати коштів процесу в сумі 300 корон. Селянка готова була заплатити, але її забракло ще до жаданої суми 40 К. Пішла длятого до коршми позичити там гроший, а коли еї там спитали, на що, она все розповіла. То вчув патролюючий жандарм і пішов до комісиї, щоби зголосити ся у пана судиї і спитати, чи може й він не придав би ся до чогось. Коли однак прийшов на місце і побачив панів комісарів в шапках служби зелізничої, арештував цілу комісию і відставив до Гусятина до суду повітового. В склад тої комісиї входили: швець Батюкевич, що удавав прокуратора, якийсь Шафраньский, мабуть з Росиї, що грав ролю судиї, зарібник Малкевич, яко адвокат і Угрин чи Венґржин, муляр, яко інжинір. Особливо визначив ся і зискав собі славу пан адвокат, котрий дуже боронив пошкодовану сторону.

— З історії львівских злодіїв. Минулого четверга вечером вкрадено на площи Голуховских купцеви з Городка Ізраїлеви Мандлеви полярес з сумою 1640 К в хвили, коли всїдав до трамваєвого вагона, щоби поїхати на дворець. Мандель спостеріг ся зараз, що єму хтось витягнув гроші і пішов на інспекцию поліциї, де якраз урядував комісар п. Писарский. Той розвів зараз енерґічне слідство і казав арештувати підозріного о крадіж нотованого злодія Симху Шляйнінґера а розслідивши справу прийшов до того переконаня, що крадежі допустив ся другий нотований злодій Андрій Сенько, котрий крутив ся по Львові, хоч ледви що 1 лютого вийшов з криміналу і через 5 літ мав заказаний побут у Львові.

Сенько був в шинку Тенненбавма при ул. Збіжерій в хвили, коли Мандлеви виплачено 1600 К за риби. Звідси пішов він слідом за купцем і остаточно витягнув єму поляреc з грішми з роздертої кишені. Остаточно Сенька арештовано, а комісар Писарский підчас ревізиї казав навіть попороти одіє Сенька і так знайшов в нім зашиті в ріжних місцях 1300 К. — Властитель склепу зі шпаґатом при ул. Казимирівскій, Вайнтравб, приймив служницю, котра розглянувшись в хаті, виважила шуфляду бюрка, де Вайнтравб держав гроші і вкрала 1300 К, не рушаючи инших річий, а відтак втекла. Маючи таку суму зачала гуляти і купувала товаришкам всілякі дарунки. Тим способом звернула на себе увагу і еї арештовано. При ній знайдено ще 800 К; прочі гроші вже була прогуляла.

Телеґрами.

Будапешт 16 лютого. Вчера відбуло ся тут вісім социялістичних зборів, на котрих постановлено взяти участь в конститууючих зборах нової партиї правительственної. Збори ті відбудуть ся в суботу. Социялісти хотять спонукати заяву в справі реформи виборчої.

Париж 16 лютого. Кілька улиць на передмістю Пасеї знов повінь навістила. В охрестности Парижа вода залила кілька місцевостий.

Москва 16 лютого. В льокали товариства туристичного арештовано кількох социяльних демократів; знайдено при них важні папери і книжки.

Петербург 16 лютого. Міністер справедливости Щеґловітов вислав до судиів слідчих окружник, в котрих заказує їм строго давати дневникарям інформациї о слідстві, яке веде ся в справах політичних.

Петербург 16 лютого. Комісия особистої ненарушимости радила над §. 1. нового проекту закона о особистій свободі. В параґрафі тім між иншим забезпечує ся особисту свободу перед засланем в адміністрацийній дорозі. Більшість комісиї заявила ся за тим параґрафом.

Петербург 16 лютого. Фракция ґрупи правиці відмовила остаточно участь в приняттю французских послів, котрі приїдуть в гостину до Петербурга.

Париж 16 лютого. З причини сильних туч получення телеґрафічні з Італією, Швайцарією, Німеччиною і Австриєю перервані. Депеші впаслідок того надходять зі значним опізненем. — Позаяк Секвана знов прибуває, треба було опорожнити кілька помешкань. Уряд ґіґрометричний заповідає, що вода в Секвані піднесе ся о 40 центим — Місцевостям Нейлї і Плесапс грозить повінь.

Атини 16 лютого. Вчера прибув тут Венізельос. Мимо порученя ліґи войскової даної прасї, щоби здержала ся від всякої критики народних зборів, кілька часописий наміряло видати відозву до жителів. На то ліґа войскова відповіла, що недопустить до оголошеня тої відозви. Вчера вечером не вийшли ніякі часописи. Непорозуміне межи ліґою войсковою а прасою вже полагоджені і нині вийдуть всї часописи.

Ціна збіжа у Львові.

дня 15 лютого:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·—	до	13·20
Жито	9·20	„	9·40
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	6·70	„	7·—
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	7·—	„	7·20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	70·-	„	85·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	25·—	„	28·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненьм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·^{44}, 6·^{29}*), 11·^{55}*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·^{28}, 6·13*), 11·^{39}*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25}.
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·^{10}.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·^{25}.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·^{53}*), 6·32, 1·49*), 6·^{50}, 10·^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).